

JESUS DEN OPPSTANDNE

APOSTLENE S GJERNINGER

FØRFATTER: Lukas

Etter en entenrig kirkefaglig tradisjon er Lukas forfatteren av dette skriften. Når Paulus og hans følge kommer til Troas, drakker andre «vi» opp.¹ Fortellelsen av boken er altså en av flere andre medarbeidere som reiste sammen med Paulus. Alle medarbeiderne – bestattet fra Fflos og Lukas – blir omtalt i tredeperson, som «han» eller «de». Av disse er det mest sannsynlig at det er Lukas som er forfatteren, i og med de store likhetstrekkene mellom denne boken og Lukas' evangeliene.

Lukas er den eneste ikke-jøden som skrev i Det nye testamentet. Det er interessant at Gud valgte en hedning til å dokumentere hvordan budskapet om Jesus spredte seg fra et jødisk samfunn til en mangfoldig verden.

HVOR: Roma

Mens Paulus satt i fengselet i Roma, skrev han blant annet brevet til Filemon og Kolosserbrevet – som viser at Lukas var hos ham.²

Det er derfor sannsynlig at boken ble fullført mens Lukas i denne perioden var sammen med Paulus i Roma. Samtidig er det naturlig å anta at Lukas hadde gjort relativt mye arbeid på de mange reiserne sammen med Paulus.

1 Kor 16,19; 2 Kor 12,18; Rom 24

OPPRINNELIG LESEN: Teofilus

I starten av boken refererer forfatteren til et tidligere skrift med samme mottaker: Teofilus. På gresk betyr navnet «en som elsker Gud». Dette kan bety at mottakgruppen er alle kristne som elsker Gud, eller at skriften opprinnelig er adressert til en konkret mann ved navn Teofilus. Hvis sistnevnte er tilfellet, var denne Teofilus trolig en gresk med en framstrekende posisjon i det romerske samfunnet.³ I så tilfelle hadde han sannsynligvis familie, et stort hus og tjener.

KONTEKST:

I Romerriket var det stor toleranse overfor ulike typer gudsdyrkelse. Gudestikkelse fra gresk og romersk mytologi – samt keiseren selv – ble tilhørt. Gjennom å peke på bare den samme Gud og Hvor Sønn Jesus Kristus, utfordret evangeliet hele denne kulturen. Når budskapet på oversettelse måtte også bekreftes gjennom tegn og under, ble evangeliet om den oppstandne Jesus en sterkt kontrast til disse døde avgudsver.

I lys av dette er det derfor ikke sannsynlig at mottakne mennesker, som Teofilus, kunne oppleve motstand fra delik, vennin og samfunnet for øvrig. Hvis Teofilus hadde adresse i Roma, må skriften ha vært svært oversiktliggende – og samtidig ha forbrent ham på den fortroligheten av kristne som ble sett i gang av Nero-mindre enn to år etter at han mottok skriften.

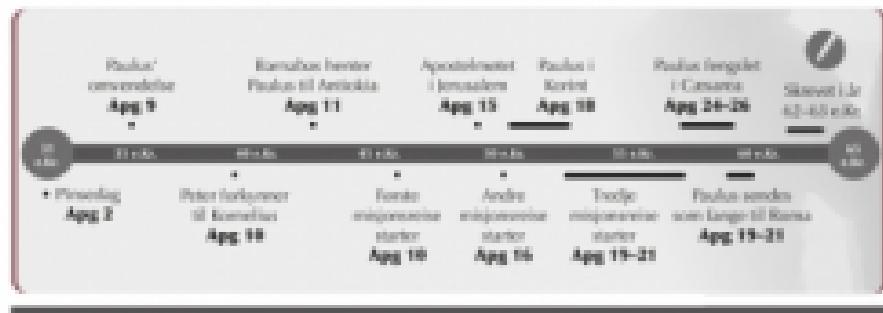

SKEVET: ca. 62–63 e.Kr.

Boken avsluttes med Paulus' besøkene i Roma. Vi ser derfor ikke at Paulus enda ikke hadde utt sin sak avgjort av kongen. Vi vet at keiser Nero i år 64 satte scenariet ved avslutningen av Apostlene gjennom beslutten han holdt før år 64.

Paulus' reiser Roma ca. år 60 og satt i husarrest i to år før boken ble avsluttet. Apostlene gjennom er derfor sannsynligvis fullført ca. år 62 eller 63 e.Kr., kort tid etter at Lukas' evangelium var ferdig.

TIDSLINJE og antatt hendelsesdørslag:

STRUKTUR: Boken kan inndeles på fire ulike måter:

1. Geografisk struktur:

Jordalene
6,1–3,20 } Judea og Samaria
6,1–6,3 } ... til jordene andre: 10,4–20,21 }

Denne inndelingen består av tre områder, der evangeliet først blir fortalt i Jerusalem, så i Judea og Samaria, og deretter til jordenes øvrige. Denne inndelingen gjenspeiler nekrokvernet.¹

2. Teologisk struktur:

Utdelighet for jøder
1,8–11,17 } Helseinger er inkludert 11,18–20,21 }

I denne inndelingen har den første delen en begrenset forstørrelse av fremsk jøss tilhørerhet på konvensjonell måte, i den andre delen spredes fremsk verket i sin fulde. Fra å gjelde bare jølene, inkluderes også resten av verden.

3. Personfokusert struktur:

Peters tjenester 1,8–11,17 } Paulus' tjenester 12,8–20,21 }

Gjennom boken følger vi først Peters og deretter Paulus' de to mest markante ledere i den første kristne tid. (Overgangen mellom disse to delene er flytende mellom kapittel 9–12.)

4. Kapittelstruktur: Tradisjonelt deles boken inn i 28 kapitler.

HVORDAN ER DET MULIG Å LEVE VIDERE ETTER AT MAN ER DØD?

Opprinnelig leserperspektiv

Evangeliet om Jesus og Hans oppstandelse fra de døde har nådd ut til store deler av Romerriket. Budskapet skaper entusiasme blant dem som kommer til tro, men resulterer også i kraftig motstand og fortolkelse fra en del av dem som ikke tar inntil.

- Hvordan er det mulig at budskapet til oss unner jordisk verk spre seg og slår rot blandt hedninger fra forskjellige folkegrupper – hver med sitt eget språk og egen kultur?
- Hvordan kan et budskap som vekker angst og er ansatt for å være tilspesyngende – ikkevel bli trødd og omflavnet av så mange?

Lukas snarere på disse spørsmålene ved å gi Trefilus en verldokumentert seddelskrift av hva Jesus – gjennom Den Hellige Ånd – forsøkte å gjøre etter at Han ble tatt opp til Himmelten. Lukas selv var delaktig synest慎 til mange av de hendelserne han gjenskaffet. Men enn 20 taker er gjengitt, og disse bidrar til å gi Trefilus grundig kjennskap til hva det grunnleggende i evangeliets budskap er. Lukas' betoning av Den Hellige Ånds gjennomgåing gjør at vi like gjerne kunne kalt boken for Jesu Krøt Årbok visksemhet gjennom apostlene og menigheten.

Det som fornødnes, er ikke fantasi eller eventyrt, og vi må derfor anta at Trefilus som mottager av skriften, var Lukas på alvor. Apostlene gjerninger viser at kristendommen ikke har vært kus av Romerrikets lover og forordninger, men heller utforder dem.

Lukas' evangelium blir slik bind 1 av denne fortellingen – og Apostlene gjerninger bind 2. Sely om skriften avsluttes med Paulus' fangenskap i kapittel 28, forsøtter Jesus å skrive på historien i dag, gjennom sin menighet på jorden.

Røde tråder i Apostlene gjerninger:

- Evangeliet utbreder seg geografisk fra Jerusalem til Roma
- Det skjer en utvikling av evangeliekonseptet utover i boken (kap 10)
- De mange talene som er gjengitt, viser kjernen i evangeliet

NØKKELVERSTYRKE: 1,8

«Men dere skal gi kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være vitner om Meg i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende.»

APOSTLENES GIERNINGER

Prolog

1 Det første skrifte skrev jeg, Tessels, om alt det Jesus begynte å gjøre og lære.

Luk 1,1

¹ Inntil den dagen da Han ble tau opp², etter at Han ved Den Hellige Ånd hadde gitt befalinger til de apostlene Han hadde utdelt.

Luk 1,10-11; 2,1-2

² For dem viste Han seg også levende etter sin lidelse ved mange slike³ bevis. Han ble sett av dem i løpet av 40 dager, og talte om de ting som hører Guds rike til.

Matt. 18,12-14; 26,52

Læret om Den Hellige Ånd

⁴ Da Han var sammen med dem, befalte Han dem å ikke forlate Jerusalem, men varte på Faderens løfte, «det dere har hørt av meg».

Luk 1,49 (Joh 14,16-17) 10,20

⁵ For Johannes døpte jo med vann, men dere skal bli døpt med Den Hellige Ånd ikke mange dager heretter».⁴

2,18 Matt. 3,11 (Joh 1,28) Rom. 10,19; 1 Kor 1,10

⁶ Da de var kommet sammen, spurte de Han: «Herre, vil Du på den tiden gjennopprette riket for Israel?»

⁷ Han svarte dem: «Der er ikke dørsak til krybbe under eller strander som Fadene har underlagt sin egen myndighet.

Matt. 16,27; 1 Tim 5,9

⁸ Men dere skal få kraft når Den **Hellige Ånd** kommer over dere. Og dere skal være «vinner om Meg» i Jerusalem, i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende.»

Jesus fører opp til Himmelten

⁹ Da Han hadde sagt dette, ble Han tatt opp mens de så på, og en sky tok Ham ut av synet.

Luk 24,51

¹⁰ Mens de stodet opp mot himmelen idet Han steg opp, så dro et mørkt hummel tilbake i fire klater.

Mat. 26,51

¹¹ De sa: «Gudslike mormen, hvorfor blir dere og vi ikke opp mot himmelen? Den samme Jesus som ble tatt opp fra dere til Himmelten, skal komme igjen på samme måte som dere så Ham føre opp til Himmellet!»

Joh 1,15

¹² Da dro de tilbake til Jerusalem fra det fjell som kalles Oljehenger, i nærheten av Jerusalem, en substatuell derbar.

Mat. 28,15-20

^{13,1} Det første skriftet forteller om «lukas» evangelium, nem også kaldt *lukaskriften* som mestiger Luk 1-20.

^{13,2} Dette boken viser at Jesus er basert på luka, og ikke moter etter tilbake. Det var en relativt unntaklig form med forholdsvis arbeidskunst som ikke var passende med Jesus etter Hans oppstandelse. 1-1 kor 12,3-4 beskriver Paulus om noe av disse, men bare Magdalena var den som til Ham etter hvert (Joh 20,11-18).

¹⁴ Med utgangspunkt i CTs protestantiske historie, var jedesom konstituert i forhold til Kristus, at Han i bestillhet skulle være en politisk frierer. Han skulle ført freid til umiddelbare still til nærmeste karne blantest til den hande gjort under regjeringstiden til Claudius (ca. 41-54) og tillegges.

1,8 Se Luk 24,49.

¹⁵ Skriv om kontinuiteten i en handt regjeringstiden av Christus kristighet, nem vi også ser dersom i Evangeliet (Matt. 17,1).

^{16,17} Det er imidlertid en regler som forskiller bestikkelsen av Jesus en dag til kommende tilbake på nærmeste måte nærmest litt litt opp.

1,2 Apostel apostoles

Apostol er et gresk ord som egentlig betyr «ven» som er servit. Når ordet brukes om andre personer enn de tilk, er det med denne betydningen. Det er slik både Paulus og Barnabas ble omtalt. I bokene Jesus vil også se både Timotheus, Silas, Jakob (den bror) og flere andre blir omtalt som apostoler. Herav kommer med å bli sett av de overlevende av bestikkelsen, og endrere bestikkelsen etter miljøet han deler være med på. I bestikkelsen bestikkelsen av apostlet. Paulus viser oss at Jesus også i alle til kalles og utøver misnivået til å være tilk av aposteler.

Kontakt for å være en av disse oppfølgende nye apostoler ser vi i rom 10,1-2. Disse blir også omtalt som Lammens nye apostoler.¹

1 10,10-11; 21 Ap 21,34

1,6

Se kommentar av
Per Olavald Sande

1,4-5 Læret om Den Hellige Ånd

Å komme til no døl last av Åndens er en utluring, og det å bli døpt i Den Hellige Ånd er en annen utluring. Søren ser vi også at Åndens virker ekte samtidig.² Åndens virke bestikkelsen er at mennesken skal ta innet livet som gir verd innen på Jesus, slik at de kan til del i Den Hellige Ånd gjen.

² Slik som disiplene allerede hadde mottatt Ånden³, slik Jesus har at de snart skal bli døpt med Den Hellige Ånd.

³ Samaria tok mennesker innat Guds Ord og ble døpt til Jesu navn, men Åndens bestikkelse ønsket ikke fast på nærmeste døm.⁴

⁴ Paulus spør tilk disiplene om de likt Den Hellige Ånd da de kom til trener.⁵

1 10,16-17; 21 Ap 20,20; 21,16-19;

4 10,2

1,8

Se kommentar av
Øystein C. Jørgen

¹¹ Da de var kommet inn, gikk de opp i den øvre salen hvor de pleide å holda til: Peter, Jakob, Johannes og Andreas, Filip og Tomas, Bartolomeus og Matheus, Jakob, sonn av Alfeus, og Simon seloten og Judas, sonn av Jakob. 8.01.06 8.02.03 8.03.01

¹² Alle disse holdt seg sammen til hønen og påkallelsen², sammen med noen levianer og Maria, Jesu mor, og Hans brødre. 8.1.01 8.2.01 8.3.01 8.4.01

Valget av Matthias

¹³ I de dagene sto Peter fram midt blant disiplene³, til sammen var de omkring 120 samlet, og han sa: Ap.1.14 8.03.01

¹⁴ «Menn og brødre, det skrifforde mitt oppfylles som Den Hellige Ånd på forhånd talte ved Davids mun om Judas, han som blei verviset for dem som tok Jesus til fange. 8.4.01 8.5.01 8.6.01

¹⁵ Han var regnet blant oss og fikk del i denne tjernen. 8.7.01

¹⁶ Nå fikk denne mannen en øker for urettferdighetstanken. Da han landet bedrestups, ble buken svært opp, og alle innvollene hans vrket ut. 8.8.01 8.9.01 8.10.01 8.11.01

¹⁷ Den ble kjøpt for alle som bor i Jerusalem. Slik ble denne læreren kalt Hakeldama på deses egen spesiell, dets betyr Blodløkken.

¹⁸ For des er skrevet i Salmenes bok: *La ham belyg mi øye, og la ingen bo i den.* ⁴ Og *La en annen ta hans tilbøyelighet!* 8.12.01 8.13.01

¹⁹ Derfor mål en av de menn som har fulgt oss hele den siden Herren Jesus gikk inn og ut blant oss,

²⁰ Det fra Johannes' døg til den dagen Han blei tan opp fra oss, en av disse skal være våre om Hans opstandelsesstammen med oss. 8.14.01 8.15.01

²¹ De foreslo icke Josef, som ble kalt Barsabbas, med etternavnet Justus, og Matthias. 8.16.01

²² Og de ba og sa: «Du, Herre, som kjenner alleis hjertet, vis oss hvem av disse to Du har utvalgt. 8.17.01 8.18.01

²³ til å få del i denne tjernen og apostolgerming som Judas misbrukte, så han kunne gå til sin eget sted. 8.19.01

²⁴ Så kastet de lodd om dem. Loddet falt på Matthias, og han ble regnet sammen med de elleve apostlene.

Den Hellige Ånds komme

²⁵ Da pentekoden⁵ var kommet, var de alle samlet på samme sted med samme stund.

²⁶ Plutselig kom det en lyd fra himmelen, som av en mekkig stormvind, og den fylte hele huset der de satt. 8.20.01

²⁷ Så viste det seg dette varer for dem, som av lid, og de satte seg på hver enkelt av dem.

²⁸ Det ble alle fylt med Den Hellige Ånd og begynte å tale i andre tunger, etter som Anden ga dem til å tale. 8.21.01 8.22.01

²⁹ Mat. 10.11, 1 Kor 12.10 1 Kor 12.11

Folkenengels reaksjon

³⁰ I Jerusalem bodde det jøder, godfryrige menn fra hvert folkeslag under himmelen. 8.23.01

³¹ Da denne lyden hørtes, kom folkenengels sammen og ble forvirret, fordi hver og en hørte dem snakke på sitt eget språk. 8.24.01

³² Da ble de alle fornokkert, undret seg og sa til fremandene: «Se, er ikke alle disse som tales, galilæere? 8.25.01

³³ Hvordan kan det ha seg at vi hører, enten av oss på vårt eget språk⁶, det som vi ble født inn i? 8.26.01

1,22 Oppstandelsen

Oppdaget om å være våre om Jesus⁷, har Hans oppstandelse vort en hovedpunkt. Dette er spesielt i høymaten av evangeliet.

1 Kor. 15.3

8.07.01 8.10.01 8.13.01 8.17.01

1,26 Loddkasting

I Et var det å kaste lodd en målt i disse Guds vilje på. Etter at Anden ble gitt på pentekont, var vi ikke lenger døde protestanter.

1 Kor. 12.1

2,1 Pentesjden

Pentesjden var en jødisk høytid der man feiret inntredningen av konungen og at høvet ble gitt på Israel, og den skjedde hundre 50 dager etter påskefestdagen.⁸

- Pentesjden er et høytid på Jesu sterkeverende skul.
- Pentesjden er også et høytid på den korte inntredingen av konungen og at høvet er skjedt i vår byrje.

1 Kor. 16.14

^{7,16} Peters Infallens tilfør Spesialist Peter for det var Den Hellige Ånd som valte gjennom David salmen.

^{7,23-4} Folkenes helse (7,4) ble her inkludert) og disiplene ble sagt med Den Hellige Ånd. Andre overbeviser på mer konkrettliges måten: 1. Det var en høytid tyd. 2. Det viste seg over som lignende tilfølger. 3. Disiplene hadde overbevising på konkrettliges formelle språk som de selv ikke kende.

¹ Partere og medere og dialekter, de som bor i Mesopotamia, Judea og Kappadokia, Pontos og Asia,

² Frygia og Pamfylia, Egypt og de deler av Libya som grenser til Kyrene, besetende fra Roma, både jøder og proselytene.

³ Kreiere og arabere, vi hører dem tale på våre egne språk om Guds underfull“ gjerninger.“

⁴ Alle ble blide foranledig og i vilen, og sa til hverandre: «Hva kan da dette bety?»

⁵ Andre spørret og sa: «De er fulle av ny“ vite,» sa en gjest

Peters tale

⁶ Men Peter sto fram sammen med de ellev, hevet stemmen og sa til dem: «Jediske menn og alle som bor i Jerusalem, la dette være kjent for dere, og merk dere mine ord.

⁷ For disse er ikke beruset, slik dere tror. Det er jo bare den tredje time på dager. 1 Kor 16,12

⁸ Men dette er det som ble sagt ved profeten Joel:

⁹ «Og der skal skje i de siste dager, sier Gud, at jeg vil utse av Min And over alt land». Dette sanner seg døtre skal profetere, deres unge menn skal se gryne, deres gamle menn skal drenere drennen. 10,45; 31,10-15; 41,11; 1 Kor 12,10-11; 1 Kor 16,12

¹⁰ Og over Mine slaver“ og slavekvinner“ vil jeg utse Min And i de dager. Og de skal profetere. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

¹¹ «Dag vil giøre under på himmelen der oppgå og tegn på jorden der under Blod og lid og myrklyst. 1 Kor 12,1

¹² Sølen skal bli forvandlet til mørke og mukens til Blod, for Herrens dag kommer, den store og berørtige.

¹³ Og der skal skje at hver den som påkaller Herrens navn, skal bli fratatt.“

¹⁴ Israelitiske menn, her disse ord: Jesus fra Nasaret, en mann Gud utpekte for dere ved kraftige gjerninger, under og tegn som Gud gjorde ved Han nicht ibland dem, slik dere selv også vet. 1 Kor 12,28-29

¹⁵ men at Han var blitt oversikt etter Guds fastevarne riddhanning og forvitnen, tok“ dese Ham ved lovlike hender, konfiskert og drepte Han. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

¹⁶ Han visste Gud opp etter å ha hørt dødens veer, for det var ikke mulig at Han kunne holden igjen av døden. Ap 1,2; Rom 8,11

¹⁷ For David var om Ham: «Gud hadde aldrig Herren for heller øyne, for Han er auf Min høyre hånd, al Jeg ikke skal mørde. 1 Kor 12,28-29

¹⁸ Døyle gleder Min hjerte seg, og Min tungt fridet seg. Ja, også Min kropp skal fridt enda hjelpe. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

¹⁹ For Du skal ikke forlate Min sjel i døden, holder ikke skal Du i Din Hellige sefervervel. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

²⁰ Du har gitt livets reis hjert for meg. Du skal fylle meg med glede for Ditt døye. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

²¹ Men også bødre, la meg tale frimodig til dere om patriarken David, at han er blide død og begravd og hans grav er hos os til denne dag.

²² Siden David var en profet og visste at Gud hadde tilsvært barn med en ed at ut fra frukten av hans knopp, det vil si av hans siekt, ville Han reise opp Kristus til å sitte på hans trone,“ sa 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

²³ så forestil han dette og tolte om Kristi oppstandelse, at Hans sjel ikke skulle bli igjen i dødesriket, og at Hans hjerte heller ikke skulle se forfæltelset. 1 Kor 12,28-29

²⁴ Denne Jesus reiste Gud opp, og det er vi alle vitner om.

²⁵ Imen at Han ble opphøyet til Guds høyre hånd og fra Far hadde Det løftet om Den Hellige And, utøste Han dette som dette nå ser og harer.

^{2,14} Gud har på denne tidspunktet overlatt spørsmål og oppfordringar i orden van inntekter i det som skyldes på høsten, og i orden høstens fest og deres til jordens munn. 1 Kor 12,28-29; 1 Kor 14,3-5

^{2,15} De siste dager tilspiller her på den tilspenning som tilhører misnigheten. På prinsippet ble misnigheten last.

^{2,16} Blir høyt her spesiell.

2,5-13 Bleiseende

Tidligere fortolkere (Avtor 7,71-10,1 og Salomon 10,1-10) gjorde at mange av jøderne trodde at Jesu var Krist. I bleiseende gav det misnigheten om at alle menn var ganger i henni skal hamle seg i tempelet med om gave.

Det var derfor mennesker som stortings valketet til Jesu føttene der å høre de ulike preachers bestyrkelse. Sammen med jøderne kom det også en del også kirkelige mennesker og proselytter (christinger) som hadde konvertert til jødiskdom og lett seg kondukt.

1 Kor 16,16

2,15 Den tredje timen

Dens tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Mark 10,21

Sølen skal bli forvandlet til mørke og mukens til Blod, for Herrens dag kommer;

1 Kor 12,28-29

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Mark 10,21

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

Denne tredje timen vil si 10, 19-20, 1 jødernes høste stortidslagen bleikkens 10,10. Detta var for en gang en stor fellespunkt som Jesus ble konverterat.

Rom 10,17; 1 Kor 12,28-29

2,38-42

Se kommentar av
Terje Berg

2,38

Bøgen til
månen Jesus

Døp bøye så omstyrtes øre og skjøn gjort et nedd. I Apostlenes gjengen var vi et gjennomgående manns måte det gjelder døp til nærest Jesus, den korsfest som en responsmeddeling til tilhørerne omstyrket etter kirkenskriftet om mannsret.

Menneskene blir invitert til å tilhører nærest Jesus idet de la seg døpe.¹

Solo som varer er inviteret, men vi et konsolidert er en døp til tilhører, med nærest Jesus.² Peter krysser derfor synetmenes forlukke til denne tilhørermeddelen om Jesu navn. Når det blir undersatt om døp i de protestantiske kirkene, er det det tilspørrede om vi finner i Apostlenes gjengen, som legger til grunn.

1,18,11; 10,11; 16,26; 19,1

¹ For David før ikke opp til Himmelen men sier selv: «Døp oss til min Herre». Seb Dig ved Min høyre hånd». 1,16,17
² til Jeg legger Dine finger som plammeel for Dine finger». 1,16,18

³ La derfor hele Israels hus vite med sikkerhet at Gud har gitt Denne Jesus som dere korsfester, blide til Herre og til Kristus». 1,18

⁴ Du de harde dette, stakk det dem i hjertet, og de sa til Peter og de andre apostlene: «Menne og brødre, hva skal vi gjøre?» 1,19

⁵ Da sa Peter til dem: «Omwend dere, og enhver av dere la seg døpe til Jesu Kristi navn til syndenes tilgivelse, og dere skal få Den Hellige Ande gave». 1,20,24,27

⁶ For i løpet tilhører dere opptil deres barn og alle som er langt borte, så mange Herrer vår Gud vil kalle til seg. 1,21

1,16,1,18; 10,2,13

En levende menighet veksler

⁷ Med mange andre ord vitnet han og formante dem: «La dere frelse fra denne vrangr» slukt!». 1,22

⁸ De som nå tok imot hans ord med glede», ble døpt. Og den dagens ble omkring 3000 sjeler lagt til de andre. 1,23

⁹ De holdt hele tiden urekkelig fast ved apostlene sine», samfunnet, kristendommen og ved berømte. 1,24,25,26

¹⁰ Da kom det frykt over hver sjel, og mange under og tøgn ble gjort ved apostlene. 1,27

¹¹ Alle som trodde, var sammen» og hadde alle ting felles. 1,28,29,31,32

¹² De solgte av eiendomene og det de hadde, og delte ut til alle etter som enhver hadde behov. 1,33,34,35

¹³ De holdt seg daglig med samstens sin i tempelet, og de brot brød i hjertemene. De spiste sin mat med glede og hjertens opplyskhet. 1,36,37,38,39

¹⁴ Hele tiden levet de Gud og hadde velvhje hos hele folket. Dugdig la Herren dem som ble frie, til menigheten». 1,40

2,42

Se kommentar av
Øystein Gjermoe

En lam man blir helbendet

¹ Peter og Johannes gikk sammen» opp til tempelet ved bønnens time, den niende timen. 1,41,42

² Det ble hørt fram en mann som hadde vært lam fra mors liv av. Han la de hver dag ved den tempelperken som kalles Den flagre, for at han skulle få» om barnhjerterighetsgaven fra dem som gikk inn i tempelet. 1,43,44,45

³ Da han så at Peter og Johannes skulle til å gå inn i tempelet, ba han om en barnhjerterighetsgave. 1,46

⁴ Sammen med Johannes festet Peter blidket sin på ham og sa: «Se på oss!». 1,47

⁵ Han styrte oppmerksomt på dem og ventet å få noe av dem. 1,48

⁶ Da sa Peter: «Selv og gall har jeg ikke, men det jeg har, gir jeg deg. I Jesu Kristi, Nasarerens navn, til opp og gi». 1,49

3,6

Se kommentar av
Bernt Bergsnes

2,39 Lullen om Andre tilhører alle (Edu 11,15).

2,40 Å høi legt til er et sammensettn som i til delt av menigheten.

2,41 Gjennomført blant de nærmeste kom spørsmål og blidlig, blid som et resultat av mor lass.

2,42-47 Den første menighetsbokslutter like før oppsummert.

¹ Det andre tilhører alle da i tilhører 1,18,19. Begge tilhører tilhører med like. Peter og Johannes delte ikke seg forskjell over jordet, og de fulgte dem påfølgende bortkomsten i tempelet.

² Det tredje tilhører i Det gamle testamente oppsummerer om 2 gj til den famige, var inngangen til tempelet et fra sted til å ha som pengar. Denne var oppsummert like før 1,18 legge med den blidde konkurrer nøyde som var blidde i bønnene.

³ Det fjerde tilhører, og som han ga videre til denne mannen, var nærest Jesus, og den kroten som ble gjort tilgjengelig ved mons på den nærest.

- ¹ Han tok ham i den høyre hånden og viste ham opp, og snakket litt han styrke i fastene og arkkene.
- ² Så spredt han opp, han sto og gikk inn i tempelet sammen med dem. Og han gikk, spredt og priste Gud. Jes 65,16
- ³ Helse folket så ham gi omring og prise Gud. 4,16,21
- ⁴ Da kjørte de ham igjen, at det var han som hadde sinet og tigget barnhjertighetsgaver ved Den høye tempeletporten. Og de ble fylt av undring og fornokkelse over det som hadde henset med ham. Jes 65,16

Forkynnelse i Salomes buegang

- ¹ Mens den lamme mannen som var blitt hellbreder, holdt seg til Peter og Johannes, styrket hele folket sammen rundt dem i den Ruegangen som kalles Salomes Ruegang. De var svært forundret. Jes 65,21
- ² Da Peter så det, vendte han seg til folket og sa: »Israelittiske menn, hvorfor er dere så forundret over dette? Eller hvordan stårer dere slik på oss, som om det var i vår egen kraft eller gudslykt vi hadde fått denne mannen til å gå? Jes 65,21
- ³ Abrahams, Isaaks og Jakobs Gud, våre fedres Gud, har helliggjort sin Tjener Jesus. Han døde øverga og fornokket overfor Pilatus, som var fast bestemt på ⁴ at han ville ledslate Ham. Mat 27,30; 10,32; 19,26; Jona 4,9; 1 Kor 15,3
- ⁵ Men denne fornokket Den Hellige og Rettferdige, og han om at en morder måtte bli satt fri. Jes 65,22
- ⁶ Lovens Fyrste drepte dere, han som Gud appretis fra de døde og som ⁷ vi er vitnes om. Jes 65,22; Mat 1,18
- ⁸ Ved moren på Ham navn har Hans navn gjort denne mannen sterk, han som dere sett og kjenner. Ja, moren som kommer ved Ham, har gitt ham full helse like foran dese alle. Mat 27,30
- ⁹ Og nå, brødre, vet jeg at både dere og deres rådmenn gjorde det i uvennhet. Jes 65,24
- ¹⁰ Men det Gud har forkynnt på forhånd ved alle sine profeters munne, at Kristus skulle leide, det har Han oppfylt på denne måten.

¹¹ *For 1,10*

- ¹¹ Denker, å et mytt sinn og vens om, så deres synder kan bli utskjæret og fornøyelsensa tider kan komme fra Herrens høy, ¹² og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ikke varkjent for dere. ¹³ *For 1,10*

¹² *Se også Jes 65,12-13, men gjennom utskjæringa*

- ¹³ Ham som må være i Himmelseten, inntil de rider kommer da at skal gjengoppstøtes, det Herren deres Gud har talt om ved alle sine hellige profeters munne, siden begynnelsen på denne tidsalder. Jes 65,12; Mat 27,30

¹⁴ *Se også Jes 65,12-13, men gjennom utskjæringa*

- ¹⁴ For Moses har sannelig sagt til fedrene: »En Profet som mang skal Herren alle Gud appretis for dem fra dess bender. Hans skal» deve ham på i alle ring. Han taler allt om. Jes 65,12; Mat 27,30

¹⁵ *Se også Jes 65,12-13, men gjennom utskjæringa*

- ¹⁵ Og det skal bli slik at hver gild som ikke vil haer den Profeten, skal bli fullstendig utryddet av folket. ¹⁶ *Se også Jes 65,12-13*

¹⁶ *Se også Jes 65,12-13, men gjennom utskjæringa*

- ¹⁶ Dene er profetenes barn og barn av den gakta som Gud appretis med våre fedre da Han sa til Abraham: »Og i alle døkt skal alle jordens døkter bli religjent. ¹⁷ *Se også Jes 65,12-13*

¹⁷ *Se også Jes 65,12-13, men gjennom utskjæringa*

- ¹⁷ Eller å ha appretis sin tjener Jesus, sendte Gud Ham moren til dere for å velsgive dere, idet enhver av dere vender om fra sine onde gjerninger. ¹⁸ *Se også Jes 65,12-13*

^{1,11} Salomes Ruegang var den ytre delen av tempeletgaten der manigheten også hadde sine daglige samlinger.

^{1,12-13} Denne salmen på prosessong (1,12-13) var tilknyttet på høyt om Andre til desember, et des som var Jesus før han kom til Israel som messias. Densom Israel overvante seg til Jesus Messias, han fikk komme igjen og gjengjenta at det som er rett (salmenes 1,12-13; 1,13).

3,16 Navnet Jesus

1 Apostlene gjennom annale de forente navnet Jesus som om det var personen Jesus.

- Det var med innen på navnet Jesus at menneske blir hellbreder. ¹
- Det er ikke festet i noen annen navn enn navnet Jesus. ²
- Apostlene gleder seg over å bli regnet medlige til å føle navnet hos Herre sinnes skyld. ³

Navnet på navnet Jesus gjør det nærmere for oss i dag, når det gjelder hvem vi er medlemmer i Apostlene gjennom.

¹ Mat 1,16; 2,11; 3,11

3,11-22

Se kommentar på
Dag Dydahl Johnson

4,1-4

Se kommentar av
Hans Martin Skogsrød

Peter og Johannes blir arrestert

4 Mens de sulte til folket, kom prestene, offiseren for tempelet og saddekneerne over dem. 100:11-12

5 De ble oven oppsøkt over at de la leiret folket og at de i Jesus forkynne oppstandelsen fra de døde. 100:12

6 De pågrep dem og satte dem i fengsel til dagen etter, siden det allende var blitt kreidt. 100:13

7 Mange av dem som hadde hørt Ordet, kom til wo, og taler på menninga steg til omkring 3000. 100:14-15

Talen for Det høye råd

8 I Jerusalem samlet de seg dagen etter, dees naboer, eldste og skriftebre, sammen med avensieprestens Anna, Kallias, Johannes og Aleksander og enhver som var av avensieprestlig slekt. 100:15-17

9 Da de hadde sitt dem midt mellom seg, spurte de: «Ved hvilken kraft eller ved hvilkes navn har dere gjort dette?» 100:17-18

10 Da sa Peter til dem, flyt av Den Hellige Ånd: «Folkets naboer og eldste, 100:18-19

11 hvem vi på denne dag blir dem for en god gjerning mot en hjelpeles man, på hvilken måte han er blitt ledd. 100:19-20

12 så la det være kjent for dere alle og for hele Israels folk, at det er ved Ham, ved Jesu Kristi, Nasareerens navn, Han som døde korstestet, men som Gud opprøste fra den døde, at denne mannen blir her frisk foran dere. 100:20-21

13 Han er sinnesom blitt herfullkommen. 100:21-22

14 Det er heller ikke falske i nosen annen, for det er ikke noe annet navn under himmelen, gitt bland mennesker, som vi kan bli fridt ved. 100:22-23

4,10

Se kommentar av
Arild Sanden

4,12

Se kommentar av
Rigmor Mikkelsen

Forbud mot å forkynne Jesus

15 Da de så Peters og Johannes' frimedlighet og skjønt at de var mennesker uten undervisning og opplysning, undret de seg. De kjente dem igjen, at de hadde vært sammen med Jesus. 100:24-25

16 Da de så mannen som var blitt frisk, så sammen med dem, hadde de ingenting å si unntak. 100:26-27

17 Etter at de hadde bedt dem om å gå ut fra rådssalen, samtalte de seg mellom. 100:28-29

18 Og de sa: «Hva skal vi gjøre med disse menneske? For at et åpenbart tegn er blitt gjort ved dem, er tydelig for alle som bor i Jerusalem, og vi kan ikke nekte det. 100:30-31

19 Men for at dette ikke skal spre seg videre ut bland folket, la oss nå truse dem alvorlig så de fra nå av ikke taler mer til noe menneske i dette Navnet. 100:32-33

20 Så kalte de på dem og befalte at de ikke ikke skulle tale eller undervise i Jesu navn. 100:34-35

21 Men Peter og Johannes svarte dem: «Om det er sett overfor Gud å lyde dese mer enn Gud, kan dere selv domme om. 100:36-37

22 For vi kan ikke unntak om å tale om det som vi har sett og haert.» 100:38-39

23 Så truet de dem enda mer og lot dem gå. De fant ingen utvei til å straffe dem, på grunn av folket, siden alle seret Gud for det som hadde skjedd. 100:40-41

4,1 Offisielle for komplikasjoner var holdt for tempelet-politiker, som hadde ansvaret for rengjøringen på tempeletlassen.

4,2 Interiører med den latente muren, også kalt ciborium. 100:10. Taler som følge, når de holdt på en god mark, siden det til hodei blitt brukt.

4,3-7 Diverse forklaringer av holdet ble lagt for sannhetin, en slags religiøs bevissthet hos jødene. Anna og Kallias var også ledere når det kom til å til Jesus drog jobb 100:13-14.

4,8-10 Den Hellige Andlig ikke bare kom til å gi øre til regjerings og regjering, men Han gjorde også ord og vekten som resultatet i trusledig form.

4,12 Peter og Johannes hadde ikke fått noe kontroll over folket på skolen der tilhørte. Da Jesus kalle sine apostoler, valgte Han høye vandringer borte til å trense tilbake og til å formidle døres budskap.

4,13 rådssalen der dette sakenet foregikk, var nærmestliget den kongelige borggården som lå på venstre side av tempeletlassen.

4,14-15 Ingen bestilte noe til latente muren slikat brukt skjønt. I karen er argumentet å stoppe all tale og underredning i Jesus' name.